

היליון מס' 1786 * ט' בניסן תשס"ב * 22 במרץ 2002
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

חג פסח שמח לכל בית כפר הנשיא

העמוד הפותח

שלום שוב לכל קוראינו באשר הם.

המצב בארץ - על הפנים, אבל אנחנו חייבים להמשיך בחיים הרגילים. בתקווה שזיני יעשה משהו מאד דרסטי ומועיל - אולי עד השבוע הבא, כבר יהיה שלום... איזו אופטימיות...

ומה בעלוננו השבוע?
מספר הודעות, כולל פרסום מתל-חי על מקומות קסומים, מכתב תודה מדני נ', ושתי כתבות האחת של נורית על אי של שלווה או אשליה והשניה של אדי נ' - על מה אם לא רשת הבטחון.
ובסוף - משהו נחמד שקיבלתי משושנה ש' על עבדות וחרות. זהו זה השבוע. צנוע, אבל מעניין.

אז שתהיה לכם קריאה נעימה ומקווים רק לטוב במדינה.

שבת שלום - דורית בסו

ימי הולדת

24.3	אופיר שפרונה	29.3	ג'ק בן נתן
25.3	נטע אלמן		צפורה סמברה
	לי קפלן		ניל שרקי
27.3	רחל אבידור		שונטל בסו
	דודת מעין		קירי איסטון (נכדה)
	אורי פרנק-שושני (נכדה)	30.3	פנינה גולן
28.3	בטי עדר		צילה בן רשף
	בתיה ויטהם		
	ענת ניצן (נכדה)		
	נריה אגם		
	אייל איסטון (נכד)		
	הראל יוסף מרום		

ימי נישואין

25.3	ריבה וג'ק בן-נתן
27.3	רותי וגדי עמית
	שושנה ולבי יודאיקין
29.3	בת-שבע ולורנס מרקוסון
30.3	סנדרה ומאור מסר

פרורים מהשולחן

שבת שלום לכל קוראי העלון.

- ביום שבת התכנסנו כולנו - חברי משק, חברים של רותי וגדי, חברים של מורן ושל האחים - יותם, נדב ומלי, ועוד המון חברים טובים ותומכים בחדר האוכל ל-30 של מורן עמית ז"ל. הערב היה מאד מרגש. רוב השירים הושרו ע"י נציגי מקהלת הגליל העליון ומקהלת אחת וחמישה. תודה למארגנים ולכל מי שעזר.
- רותי, גדי, יותם, נדב ומלי, אנחנו אתכם תמיד ובכל מקום. שלא תדעו עוד צער.
- ובניגוד גדול לכל זה...
- השבוע מתקיימים הטיולים השנתיים של כיתות י"א למכתש רמון ושל כיתות י"ב לאילת. בהתחלה, הוחלט בעקבות המצב הבטחוני להוציא רק את כיתות י"ב, אך נערי כיתות י"א מחו ושביתו והפגינו מול ובתוך חדר המורים ולבסוף הוחלט להוציאם. בשבוע הבא, אולי נקבל רשמים. תהנו ואל תעשו שטויות... ועוד לפני שהספקתי להוציא את העלון, תלמידי (או יותר נכון תלמיד) כיתה י"ב כן עשה שטויות, לא הודה במעשיו ולכן הוחזר כל המחזור הביתה. כן, כל הדרך מאילת לאחר יום וחצי בקושי. חברה, נו באמת, מתי תתבגרו? עוד מעט צבא...
- ואפרורפו י"ב - השבוע, אם לא יהיו שום בעיות ומכשולים, החברה עוברים לחדרי נערים. ההתרגשות גבוהה. מי יותר מתרגש? - ההורים או הילדים?
- אמירה אנגלסברג עברה בהצלחה קורס קצינים של שרות בתי הסוהר. לשאלתי "נו, אז מה עכשיו?" ענתה לי אמירה: "אני עושה את אותו דבר בדיוק, רק שעכשיו אני עו"ס קצינה". תהני בעבודתך.
- ביום שני הותיקים שלנו ושל קיבוצי המועצה - איילת השחר, גדות, כפר בלום, יפתח, עמיעד ועוד, יצאו לטיול ארוך ומעניין. הם החלו בכביש החדש שסוללים לבי"ח צפת, דרך כפר תבור לנצרת עלית לקניון ומשם לקיבוץ יפעת. יצאו שלושה אוטובוסים. נציגות בהחלט מרשימה. היה ארוך אבל מהנה בצורה בלתי רגילה. הם יצאו בשעה 08:00 וחזרו מותשים בשעה 17:00.
- ברוכים הבאים לכרמי וג'ני סינה שהגיעו לביקור מולדת. תמיד טוב לראותכם איתנו.
- לעומת זאת, השבוע עזב אותנו דני נמלי לטובת ארה"ב הגדולה. דני, אנו מאחלים לך טיסה נעימה, שהות קלה והחלמה מהירה.
- גם כמה חברים החליטו לנפוש בחו"ל - פיל ופרנקי, בלנש, רות רחמי וסליחה עם הנופשים שלא הזכרתי כי פשוט לא ידעתי עליהם.
- ולשחיינים שלנו!!! אלמוג כץ
- יצאה אותנו בכבוד רב במשחה חורף - אליפות הארץ לגילאי 14 עד בוגרים במשחה חופשי: מקום ראשון 50 מטר חופשי, מקום ראשון ב-200 מטר, מקום שני ב-100 מטר ומקום רביעי ב-400 מטר. אלמוג שברה שיאים אישיים ובשבילנו אלמוג, את פשוט אלופה. תמשיכי ליצא אותך ואותנו בכבוד. אנחנו גאים בך מאד.
- שילו איילון - במשחה המוקדמות לקראת אליפות המכללות בארה"ב, השתתף שילו וקבע תוצאות טובות מאד. שילו עלה לגמר

- א' (מדורג חמישי בכללי) במשחה שלו למרחקים ארוכים - 1650 יארד. כמו כן, עלה במשחים נוספים. הגמר יערך ב-28.3.02, ערב ליל הסדר. שילו - אנחנו מאחלים לך בהצלחה. אנחנו מאמינים בך. לידיעתכם, שילו הוא השחיין הישראלי היחיד שעשה זאת השנה. בחודש יולי, שילו נוסע לאליפות אירופה בברלין ובגרמניה. שילו - בשם כל בית כפר הנשיא ובשם כל מי שמכיר אותך - אנחנו מאחלים לך ב...ה...ל...ח...ה!!! נמרוד פלמה מגיע לביקור מולדת בחודש מאי. נמרוד, גם לך אנו מאחלים בהצלחה בהכל. ולספורט אחר: ירדן ינטיס השתתף בתחרות דואטלון ארצי ע"ש ליאור שבתאי ז"ל שנהרג בלבנון לאחר שקיבל צל"ש. התחרות היתה לגילאי 14-15 בראשון לציון וירדן הגיע למקום השלישי. ירדן - מקום בהחלט מכובד. אנו מקווים שתגיע לגדולות ותייצג גם אתה אותנו בקרוב. אנחנו בהחלט על המפה... ומהשבוע - חופש פסח, לא בדיוק אבל בערך (ביום בם בום). הוחלט (לא יודעת ע"י מי ולמה) שכיתות ז' עד י' ימשיכו ללמוד עוד יומיים בניגוד ליתר תלמידי המדינה שסיימו ללמוד כבר ביום שני. לפי מה ששמעתי, הם אפילו לומדים רגיל לגמרי. איזה באסה, הא? לא נרא גם ככה לדעתי ולדעת רוב ההורים, החופש הזה ארוך מידי...
- ואם בחופש מדובר, אז שתדעו לכם שמצפות לכם פעילויות לרוב ובכיף. אמנם אין כמעט יציאות מהקיבוץ בגלל המצב הבטחוני, אבל בכל זאת הכינו לכם יופי של חופש. לא ויתרו על לילה הפוך, לינה בתלתון, ערב סקייטים ועוד... אז תהנו.
- ביום שלישי האחרון, עברו ילדי התלתון הצעיר, בשעה טובה למשכנם החדש - מועדון הנעורים לשעבר. אמנם המקום לא לגמרי גמור, נשאר עוד לסדר מדרגות ומרפסת מאחורה, אבל חוץ מזה, הכל מוכן. ביום שישי הבא עלינו לטובה תתקיים חנוכת בית. ההורים יקבלו הזמנה.
- ביום חמישי יתקיים (התקיים עד לקריאת העלון) ארוע מועצה לכבוד הפסח. האירוע מיועד לילדי כיתו א', ב', ג'. מצפים לכ-400 ילדים. תהנו.
- בחופש הזה יעזרו בבתי הילדים הגדולים יותר החברה הבאים: יבין בנעורון, שחר בתלתון הבוגר וגבי ט' בתלתון הצעיר (חלקית).

אני חושבת שזהו זה להפעם.
אז שבת שלום שקטה לכל עם ישראל.

דורית בסו

הלו!! הלו!! - ליל הסדר

עליכם לטפל בכל סימן שאלה ולהודיע לי מה המצב עד יום ו' 22.3.
אחרי מועד זה תחוייבו במחיר הארוחה.
חג שמח!

נטע

ועוד על ליל הסדר

לאחר חישוב חוזר הצלחנו להוזיל את מחיר ארוחת ליל הסדר
ל - 28 ש"ח.
מהתפריט ירדו: חזה עוף ממולא ברוטב פטריות יער, וסלמון ברוטב זיתים.

חג שמח, מהצוות

פטרות

י"ג ניסן תש"מ (1980) גב' לילי מריאנבסקי

מכתב תודה

זה מכתב הוקרה לכל האנשים שהתענינו בשלומי ושבאו לבקר אותי בבית החולים ואחרי כן בבית של אביבה.
תודה על כל השקולדה, על הפרחים וגלייות ההחלמה, לא יודע איך הייתי עושה את זה בלעדיכם.
מצבי הרבה יותר טוב עכשיו. אני צריך לעבור כמה חודשים של פיזיותרפיה, אבל זה קל לעומת מה שעברתי עד עכשיו.
אני חוזר לארה"ב ביום שישי ומקוה לראות אתכם שוב בזמנים טובים.
שוב תודה מעומק הלב.

דני נמלי

מחדר האוכל

בתאריכים 26-3/21, חדר האוכל יסגר בשעה 13:45, לרגל חופש הפסח של התלמידים.
בערב ליל הסדר - 3/27, חדר האוכל יהיה סגור בצהריים לקראת ההכנות לסדר.
בתאריך 3/28 - יום שבתון - חדר האוכל יהיה סגור.
בתאריך 3/29, חדר האוכל יהיה פתוח כרגיל בצהריים ובערב.

חג שמח - צוות חדר האוכל

אי של שלווה או אשליה

לעת זקנה התחלתי ללמוד לתואר ראשון במכללת עמק הירדן שבצמח. מקום קסום, על שפת הכנרת, משופע בדשאים ענקיים, עצי ברושים ודקלים ציוריים, כיתות לימוד מרווחות ומגוון מקצועות לימוד.
מידי יום ראשון ורביעי אני יוצאת השכם בבוקר ונוסעת דרך הצד המזרחי של הכנרת, בין גולן וים, על כביש מצוין כמעט ריק, מקשיבה בהנאה לשירים עבריים ברשת ג'.
בשער מקבל את פני שומר ערבי נעים הליכות, בגיל העמידה. הוא מכיר את כל מאות הפרצופים של הסטודנטים וכולם מברכים אותו בבוקר טוב.
בהפסקות משתרעים להם התלמידים על הדשאים בצל הצמרות הגבוהות בחבורות קטנות ונהנים מן השמש האביבית והנוף של עמק הירדן (אפשר אפילו להנות מן המפלט שעלה בינתיים במטר שלם). שלל עדות ישראל: אשכנזים וספרדים, אתיופים ורוסים, דתיים וחילונים, ערבים מוסלמים נוצרים וצ'רקסים, מדברים בעברית, ערבית, רוסית ואמהרית. מצב הרוח מרומם בדר"כ, נראה כאילו כולם חברים שם. אני מנתקת עצמי לכמה שעות מן החדשות, מן המחשבות הטורדניות על החיילים הפרטיים שלי, והחיילים של כולם, מן המתנחלים בשטחים, מתושבי ירושלים, תל אביב, חיפה, עפולה, חדרה, שדרות, ומצובה, מעובדי המסעדות, מבעלי העסקים, מזוגות אוהבים ביערות שלום, מנוסעי האוטובוסים והמכוניות הפרטיות. אני

עסוקה רק בלימודים ובחברים החדשים שלי, היהודים והערבים, ובנוף הקסום בו אני מצויה. טוב לי ואני מאושרת.
 בשיעור פילוסופיה אנחנו מדברים על ההכרה, הקיום, המוסר, המצפון, האושר...
 כן, גם על האושר. מה זה אושר? האם הוא קיים בכלל? האם הוא זמני? אמיתי?
 אולי הוא רק יחסי? בפילוסופיה אין אקסיומות, אין אמת אחת, לכל מצב יש גם
 מצב הופכי. שום דבר אינו ניצחי, האושר הוא שביר וחולף, צריך לחיות את
 הרגע, הכל עניין של זמן..
 בשבועיים האחרונים השומר בשער בודק את כל התיקים לכל הפרצופים שהוא מכיר,
 ומאחוריו הופיע פתאום שומר נוסף הבוחן בקפדנות את מעשיו. חבורת סטודנטים
 קולנית מאד, כנראה מואדי ערה, יושבת בחברותא והם צוחקים ומדברים בקולי
 קולות, על הפיגוע האחרון בקציר.
 כמה זמן עוד נשב יחד כלנו על הדשא עד שזה יגיע אלינו? כמה זמן עוד אוכל
 לנסוע לי בשלווה כזאת דרך כביש עין גב ולהאמין שאין כביש בטוח ממנו בארץ?
 האם אני חיה לי (מיום ליום) באי של שלווה או באשליה?

נורית

היום שאחרי...

(סליחה רחל, אבל גם אני חשבתי על הכותרת הזו, בעצמי)

אני יושב היום ממש עם רגשות מעורבים. מהצד האחד, אין בי טיפה של שמחה
 לאיד, ויחד עם זאת, אפילו צר לי מאד על כל האנשים (החברים) הטובים, ויש
 קרוב ל-60% מהם בחברה, שהשקיעו כל כך הרבה זמן ומרץ (וכבר לא נדבר על
 כסף), ובכל זאת לא באו על סיפוקם המלא, ובוודאי היו מאוסכים מתוצאות
 ההצבעה. יחד עם זאת, אני כן מרצה מכר ש"המכבש" לא השיג את שלו, למרות כל
 כך הרבה ניסיונות (לאיטימיים) להטות את הכף לטובת השקפתם. אולי זה אפילו
 מלמד על כך שחלק מהחברים הצביעו נגד (או נמנעו), בגלל האווירה העכורה
 שנוצרה בחברה, (ב"קהילה"), בעקבות שיטת המהלכים בשנים האחרונות, ואופן
 הגישה המתנשאת של חלק מהאנשים הטובים, אל חבריהם (היותר מוגבלים מבחינות
 רבות ושונות).

ולמה אני שוב כותב ל"דברי", כי אני מרגיש שכל דרך אחרת להתבטא בימים אלה,
 לא מובילה לשום מקום. (למעשה, גם כתיבה ב"דברי" לא מבטיחה דבר). אפילו
 בפגישות "בניית ההסכמות", שבפני עצמן היו עוד ניסיון יפה, אך עקר, לא קל
 לבוא לידי ביטוי מול הממסד, (ולקבל אוזן קשבת ותגובה שקולה ומאוזנת).

אז מה צפוי לנו ביום שאחרי? מה שמטריד אותי, שיהיה כמו בממשלת שרון, שאם
 זה לא הולך בכוח, אז נפעיל עוד יותר כוח? או אולי בחיפוש אחר איזו שהיא
 דרך יותר מתפשרת מ"או הכל או לא כלום"? גם שמואל, שלפני כ-5 שנים הביא
 הצעה בלתי-מתפשרת (או הכל, או לא כלום), לא הצליח בדרך הזו.

וכאן אני בא לטעון את הנקודה הראשונה שלי, שהשיטה שמוצעת עומדת לא רק
 ליצור מעמדות שונים בחברה. ניחא. אבל הפערים בין המעמדות עומדים להיות כל
 כך גדולים, שהם עוברים את גבול הטעם הטוב, בחברה שעדיין חרוט על דגלה:
 חברה בעלת ערכים של התחשבות, שיתוף, ו"עזרה" לזולת. שמעתי שבאחד הקיבוצים
 הייתה התמרמרות על, והתנגדות ל "פערים של אחד מול אחד ורבע". ואצלנו, בלי
 בושה, הולכים לקראת פערים של אחד לחמש (או יותר). אז אולי ה"מכבשנים" שלנו
 ירסנו קצת את תאוותם, ויסתפקו בפערים של בערך "רק" אחד לשניים? אין לי ספק
 שהצעה מהסוג הזה, גם תעזור לו במעט, לנזקים, ובכלל לקהילה, ובו בזמן,

תצטרך לספק את היותר עמידים. ואולי זה אף יתקבל באהדה יותר גדולה בציבור. קשה להסביר לילד מדוע הילד של השכן יכול להשתתף ב-3 חוגים בשבוע, והוא רק באחד.

הדבר השני שלא נראה לי, שבמחיר-יד העלימו את גורם הותק. למה? כי זה יחסוך עוד קצת מהקהילה, ויאפשר את בניית המודל? אז איך יסבירו זאת לותיקים? אמרו שיתחשבו בותק כשישייכו דירות (בבוא היום?). מה הקשר בין שמיטה להר-סיני? האם בעיר, מנהל חברה או עסק, יוכל "סתם ככה" להוריד מעובדיו הותיקים, את המגיע להם עבור ותק? לי אישית לא איכפת, ובכל זאת יש כמעט 100 ותיקים - מייסדים, שנתנו יותר מ-50 שנות חייהם למען המקום הזה, ובסוף, מה קיבלו בתמורה? (לא שהם ביקשו משהו) שעליהם למצוא את הכספים עבור נסיעות הבריאות התכופות שלהם, וכמובן על התרופות החריגות. ומה לגבי הנכדים, וכו'? ואני מניח שלא רק השכבה הזו תידפק (שלא ייחסו לי דאגה לעצמי). מה עם שכבות הביניים שלא הצליחו להשיג לעצמם מקצוע "משתלם"?

ומילה קצרה לגבי שיטת ה-80 - 20. היא עמדה בזמנה כהצעה זמנית. האם בתום תקופת הניסיון, (או שנה באיחור), בדקו ברצינות וביסודיות את הסיבות ל"כישלונה" (לדעת סקטור מסוים). אולי בכל זאת ניתן לשפץ אותה במעט? במקום להמציא את הגלגל, ולבנות "קיבוץ" חדש?

ועוד נקודה למחשבה. בשנה שעברה, הציע הנרי שפרונג הצעה בנושא אחר, הרבה פחות קריטי, שלא ניתן לערער על החלטה, לפני חלוף 6 חודשים. הצעה זו נתקבלה בחברה. מעניין אם אותה גישה תחול גם על נושא קצת יותר חשוב, כמו זה הנידון כאן כרגע?

תמיד הפליא אותי שלעולם לא התקיים דיון עקרוני בחברה, האם אנחנו עדיין רוצים קיבוץ, או מעדיפים לזנוח את הרעיון היסודי, המרכזי, ומעדיפים ישוב עירוני (עם כל המשמעויות שבדבר). אך במקום היפה הזה, שפעם היה קיבוץ?

אמת, אני לא בדקתי את המספרים עד סופם, אבל בכל זאת, אולי ניתן גם לצמצם בעוד קצת את ה"צורך" למיסוי, (כלומר ע"י ויתור על חלק מההוצאות המנהליות והציבוריות), אולי בכל זאת אפשר יהיה להגיע לאיזו שהיא הצעה בעלת עמק שווה, או כמליצה: שווה קצת יותר.

אדי נמנוב (שוב!)

P.S. זה עתה, הגיעו לתא הדואר שלי, מכתביון של שרה וצביה. איזה הבדלים תהומיים. שרה נוגעת בנקודות הרגישות והכואבות, אותן גם אני העליתי בכתבתי, וכנראה גם רבים וטובים אחרים חושבים כך, (כל הכבוד לך, שרה), וצביה דוגלת בהחזרת הנושא לאותם הפורומים שנכשלו בהצעתם, הגורפת, כדי לחפש עוד כמה פירורים ל"עניי הכפר", אולי אז הם יירגעו. (צביה, עד כה, בעלי המאה אינם בעלי הדעה!).

P.P.S. והנה זה עתה הגיע לתא הדואר שלי עד דף: "סיכום ישיבה משותפת עם צוות רשת ביטחון, כנראה שהכוונה להנהלת הקהילה, עם הצוות. (המשוכנעים מנסים לשכנע את המשוכנעים!). מה כבר יכול לצאת מזה? לפחות יש מודעות (עם שורוק) שלפחות 99 חברים לא נתנו את הצבעתם ל"תכנית", (בתוספת נמנעים, יש להניח), ולדעתי, היה נבון אילו ההנהלה והצוות היו מנסים לאתר את אותו ציבור (או אישית, או דרך מודעה בלוח המודעות או הלוח האלקטרוני, או בכל דרך אחרת), ומנסה לברר איתם ולהבין מדוע הצביעו כך. הרי הם יצביעו אותו דבר גם אם הצוות יושב עוד עשרות פעמים עם ההנהלה!

"It's no exaggeration to say that the undecideds could go one way or the other"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!